

S T E N O G R A M

LXIX uroczystej SESJI

RADY MIASTA KRAKOWA *V KADENCJI*

odbytej

w dniu 22 kwietnia 2009 r.

LXIX UROCZYSTA SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

22 kwietnia 2009 r.

Przewodnicząca obrad – p. M. Radwan – Ballada

Otwieram LXIX uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną dla wręczenia aktu nadania Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Jego Eminencji Księdzu Kardynałowi Stanisławowi Dziwiszowi Arcybiskupowi Metropolicie Krakowskiemu.

W imieniu Radnych i swoim własnym serdecznie witam naszych dostojnych gości. Przede wszystkim bardzo serdecznie witam Jego Eminencję Księdza Kardynała Stanisława Dziwisza Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego – Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, Jego rodzinę i przyjaciół.

Witam serdecznie Jego Eminencję Księdza Kardynała Franciszka Macharskiego.

Serdecznie witam Prezydenta Miasta Krakowa Pana Prof. Jacka Majchrowskiego.

Witam Wicemarszałka Województwa Małopolskiego Pana Romana Ciepiałę.

Witam Przewodniczącego Sejmiku Województwa Małopolskiego Pana Andrzeja Sztorca.

Witam Parlamentarzystów, przedstawicieli Korpusu Dyplomatycznego i Konsularnego, Honorowych Obywateli Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa oraz Laureatów Medalu „Cracoviae Merenti”.

Witam przedstawicieli władz państwowych i samorządowych, witam przedstawicieli duchowieństwa, świata nauki, kultury i sztuki, wojska, policji, straży pożarnej, organizacji społecznych i politycznych, prasy, radia i telewizji.

Witam serdecznie przedstawicieli Bractwa Kurkowego.

Witam wszystkich gości przybyłych na naszą uroczystość. Bardzo się cieszymy, że Państwa obecność uświetni naszą Sesję.

Na moje ręce wpłynęły pisma od Księdza Kazimierza Górnego – Biskupa Rzeszowskiego oraz od Księdza Prof. Adama Kubisia, którzy niestety nie mogą uczestniczyć w dzisiejszej uroczystości. Nie mógł również przybyć do nas także Ksiądz Kazimierz Nycz – Arcybiskup Metropolita Warszawski, którego list pozwolę sobie odczytać.

Szanowna Pani Przewodnicząca!

Gratuluję trafności decyzji co do wyboru osoby i z radością dołączam do grona tych wszystkich, którzy wyrażają radość z nadania Jego Ekscelencji Księdzu Kardynałowi Dziwiszowi tytułu Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

Osoba Księdza Kardynała włącza się we wspólny poczet osób, które we życie wiążąc z Krakowem i ofiarując mu swe serce rozślawiły go po krańce ziemi.

Patrząc na minionej lata wytężonej posługi kapłańskiej i biskupiej u boku Ojca Świętego Jana Pawła II, który Kraków nosił w swym sercu i od którego Ksiądz Kardynał uczył się tej miłości dziękuję za wszystkie dobro dokonane dzięki natchnieniom Ducha Świętego i życzliwej współpracy ze strony duchowieństwa i świeckich Archidiecezji Krakowskiej.

Ja sam serdecznie dziękuję za wszystkie wyrazy życzliwości, braterskiej rady i pomocy jakich doświadczyłem w tych latach naszej współpracy dla kościoła i bliskiego sercu Krakowa. Ponieważ nie będę mógł wziąć udziału w uroczystości pragnę tą drogą przekazać Księdzu Kardynałowi wyrazy pamięci, zapewnienia o modlitwie i gorące pozdrowienia. Nie Boża Opatrzność opromienia dalszą drogę życia Waszej Eminencji – Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

Pani Przewodniczącej, Radnym Miasta Krakowa oraz wszystkim, którzy się przyczynili do tego jeszcze raz gratuluję trafności decyzji i z serca błogosławię. Ksiądz Kazimierz Nycz – Arcybiskup Metropolita Warszawski.

LXIX UROCZYSTA SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
22 kwietnia 2009 r.

Szanowni Państwo!

Dzisiejsza uroczysta Sesja to wielka uroczystość nie tylko na skalę Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa, ale również dla wszystkich katolików. Szanując ceremoniał pozwolę sobie odejść od uroczystego nastroju i mówić prosto w duchu idei, które sprawiły, że Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz jest tak ważną postacią w życiu społecznym naszego miasta. Jako towarzysz dzieła Papieża Polaka Jana Pawła II Jego Eminencja kierował się zawsze ideałami ekumenicznego porozumienia, międzyludzkiej solidarności oraz tolerancji. Te postulaty tak ważne w humanistycznej misji XX wieku i wyznaczające horyzont nadziei wieku XXI w Krakowie – mieście o wielokulturowej historii – wybrzmiewają szczególnie mocno. Ideał chrześcijańskiej miłości bliźniego jest fundamentem jego dawnej świetności, obecnej siły oraz swoistym kapitałem na przyszłość. Kraków to jedno z centrów Europy Środkowej. Pod duchową opieką Jego Eminencji Księdza Kardynała Stanisława Dziwisza jego kulturalny oraz społeczny potencjał będą mogły się w pełni rozwijać. Wszyscy działacze samorządu i patrioci naszego miasta są świadomi, że Kraków jest jednym z najważniejszych w całej Europie centrów życia religijnego. Działalność duszpasterska i społeczna Księdza Kardynała sprawia, że przybywający z całego świata pielgrzymi mogą w pełnym stopniu czuć się uczestnikami kościoła i odwiedzając Sanktuarium w Łagiewnikach oraz inne szczególne, ważne dla katolików miejsca kultu religijnego doświadczać ważnych refleksji. Po powrocie z Rzymu do naszego miasta w roku 2005 jako Metropolita Krakowski Jego Eminencja Ksiądz Kardynał ofiarnie działał na rzecz kościoła krakowskiego oraz miasta. Należy wspomnieć o jego roli jako wielkiego Kanclerza Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, patrona wielu zacnych inicjatyw o charakterze dobroczynnym i kulturalnym. Dzieło życia Jego Eminencji Stanisława Dziwisza nie ogranicza się jedynie do służby na rzecz wiernych. Był i jest emisariuszem dobrej woli, wspomnianej już wcześniej idei pokoju i pojednania pomiędzy ludźmi różnych ras, religii i światopoglądów. Owa szlachetna misja, którą pełni przez niemal 40 lat zarówno jako Sekretarz Jana Pawła II, jak i Metropolita Krakowski weszła do historii jako jeden z czynników zmieniających oblicze współczesności. Księdzu Kardynałowi jako współuczestnikowi oraz kontynuatorowi dzieła Papieża Polska zawdzięczamy niezwykle ważne dla debaty publicznej w nowej wolnej Polsce wzorce dialogu i szukania porozumienia ponad głębokimi i mocnymi podziałami. Wierzę, że dzięki pracy kapłańskiej Jego Eminencji Kraków i Polska zbliżą się do chrześcijańskich ideałów, które legły u podstaw cywilizacji europejskiej. Jako Przewodnicząca Rady Miasta Krakowa pragnę oficjalnie oświadczyć, że Kraków jest pod najlepszą opieką. Dziękuję bardzo.

Występ artystyczny.

Proszę Pana Profesora Jacka Majchrowskiego – Prezydenta Miasta Krakowa o wygłoszenie laudacji na cześć Jego Eminencji Księdza Kardynała Stanisława Dziwisza – Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego. Bardzo proszę.

Prezydent Miasta Krakowa – p. J. Majchrowski

Wielce Szanowna Pani Przewodnicząca! Eminencje Księża Kardynałowie!

Ekscelencje Biskupi! Magnificencjo Panie Rektorze! Wielce Szanowni Państwo!

W 2001 roku Katolicki Uniwersytet Lubelski uhonorował Kardynała Stanisława Dziwisza doktoratem Honoris Causa. Wygłaszający wówczas laudację Ksiądz Profesor Stanisław Nagy podkreślił szczególny walor tego doktoratu, doktoratu testimonii causae, uczynił to w znaczących okolicznościach 20 rocznicy przełomowej dla Pontyfikatu chwili, kiedy cały świat modlił się o życie Papieża. Ale uczynił to też w odniesieniu do tych, jakże wielu obszarów, wielu spraw i miejsc, w których przyszło Eminencji towarzyszyć Ojcu Świętemu,

LXIX UROCZYSTA SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

22 kwietnia 2009 r.

---

wspierać go i dbać o niego. *Maximi testimonii, maximae causae*, jeśli Państwo pozwolą ośmielię się za Księdzem Profesorem powtórzyć te słowa tu i teraz w Krakowie, ponieważ jak wiele miejsc na ziemi szczęśliwie związanych z osobą Jana Pawła II tak i Kraków pragnie wyrazić wdzięczność Księdzu Kardynałowi. Jest to wdzięczność, którą odczuwać muszą wszyscy świadomi wagi posłannictwa Księdza Kardynała jako osobistego Sekretarza i wykonawcy testamentu Ojca Świętego, a jednocześnie wdzięczność mającą charakter bardzo osobisty do jakiej poczuwać się możemy w ukochanej przez Jana Pawła II i całym sercem oddanym mu Krakowie gratulując sobie takiego Metropolity. Kardynał Stanisław Dziwisz urodził się 27 kwietnia 1939 roku w Rabie Wyżnej. Kształcił się w Liceum Nowotarskim i w Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Krakowie. Po ukończeniu 6-letnich studiów filozoficzno – teologicznych otrzymał z rąk Arcybiskupa Karola Wojtyły święcenia kapłańskie i przez 2 lata pracował jako wikariusz w Makowie Podhalańskim. Zarówno praca duszpasterska jak i przybywające z czasem rozliczne obowiązki i godności kościelne nie przeszkodziły mu w rozwijaniu zainteresowań naukowych. W 1967 roku otrzymał Licencjat z Historii Liturgii, w 1981 uzyskał tytuł doktora teologii na podstawie rozprawy przygotowanej pod kierunkiem Księdza Profesora Waława Szenka – Kult św. Stanisława w Diecezji Krakowskiej do Soboru Trydenckiego. Szczególnie ważną datą w życiu znawcy problematyki św. Stanisława wydaje się być jednak rok 1966, kiedy to Metropolita Krakowski powołał go na swego kapelana. Wieloletnia praca u boku Kardynała Karola Wojtyły i niemal 27-letnie pełne oddania trwania przy Ojcu Świętym czynią Eminencję ważnym świadkiem i współuczestnikiem jego dzieła, nieustrudzonej pracy na rzecz wolności, pokoju, ponadnarodowego ekumenicznego porozumienia oraz rozwoju kultury dialogów, inspirują do podejmowania przedsięwzięć służących upowszechnianiu i twórczemu rozwijaniu myśli Jana Pawła II, sprawiają, iż współczesny świat dostrzega w osobie naszego Metropolity nie zastąpionego powiernika bezcennego depozytu jakim jest dorobek Ojca Świętego.

Trudno przecenić wpływ jaki dbając o ów depozyt wywiera Eminencja na nasze życie publiczne, religijne i społeczne zarówno w jego wewnętrznym narodowym jak i międzynarodowym wymiarze. Taki wymiar posiada bowiem przywoływanie Papieskiego nauczania o człowieku, jego godności i niezbywalnych prawach oraz odwoływanie się do drogiej Ojcu Świętemu Jagiellońskiej tradycji polskości, tradycji tożsamej z wielością, pluralizmem i otwartością, wartościami, o których Ksiądz Kardynał mówił zresztą nie dawno w Ignacjanum podczas Międzynarodowej Konferencji poświęconej dialogowi chrześcijańsko – żydowskiemu. Przez wszystkie lata Pontyfikatu Jana Pawła II Kraków traktowany był jak Miasto Papieskie. Dziś staraniem Kardynała Dziwisza, dzięki przedsięwzięciom, do których w pierwszym rządzie zaliczyć trzeba powołane 2 stycznia 2006 r. Światowe Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się” pracuje na miano skarbnicy dziedzictwa papieskiego i ośrodka żywej o nim pamięci. Przy udziale swego Metropolity umacnia się w roku ponadregionalnego ośrodka życia społecznego, kulturalnego i religijnego, także jako światowej stolicy kultu Miłosierdzia Bożego. Mimo dyskrecji jaka towarzyszy wysiłkom Eminencji znana jest skuteczność z jaką konsekwentnie wspiera on naukę, kulturę, angażuje się w ochronę życia, w pomoc chorym i potrzebującym oraz działania służące porozumieniu różnych wyznań i narodów od spartakiad sportowych poprzez stypendia dla młodzieży dawnego bloku komunistycznego, placówki opiekuńcze, słynne „Okno życia” aż po prace badawcze związane z propagowaniem twórczości Cypriana Kamila Norwida. Trudno ogarnąć zakres przedsięwzięć inicjowanych przez Krakowskiego Metropolity i otaczanych jego troskliwą opieką. Ta opieka zjednała mu wdzięczność Polski i zagranicznych uczelni, wzbudziła szacunek, o którym świadczą między innymi odznaczenia, tytuły i wyróżnienia nadawane Eminencji przez Monarchów, przywódców państw, społeczności lokalnej Europy i najdalszych zakątków świata.

LXIX UROCZYSTA SESJA RADY MIASTA KRAKOWA

22 kwietnia 2009 r.

Prosząc o przyjęcie Honorowego Obywatelstwa dziękujemy Księdzu Kardynałowi za to wszystko, za całokształt owocnej działalności współtworzącej tożsamość społeczną i kulturową Krakowa, duszpasterską troskę o krakowian i przybywających tu pielgrzymów, za pieczę sprawowaną nad bezcennym dorobkiem Jana Pawła II, a wreszcie za wsparcie i otuchę w trudnych chwilach, w tym również za opracowane pod redakcją Księdza Kardynała Papięskie modlitwy i rozważania, które wbrew zaostrej cenzurze docierały do nas w czasie stanu wojennego. Czuję się zaszczycony i poruszony prosząc Eminencję, aby jako Metropolita naszej diecezji, a jednocześnie wybitny zasłużony obywatel tego miasta przyjął jeszcze jedno, tym razem Honorowe Obywatelstwo Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

Występ artystyczny.

Przewodnicząca obrad – p. M. Radwan – Ballada

Bardzo proszę o zabranie głosu Jego Eminencję Księdza Kardynała Stanisława Dziwisza Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego.

Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz – Arcybiskup Metropolita Krakowski

Droga Pani Przewodnicząca! Dostojni Radni Miasta Krakowa!

Czcigodny Panie Prezydencie! Panie i Panowie!

Dziękuję za waszą obecność. Te podziękowania w sposób szczególny kieruję w stronę Księdza Kardynała Franciszka, który jest szczególnym obywatelem miasta Krakowa, nie honorowym, ale zdaje się, że obywatelem z urodzenia a honor się mu zawsze należał i należy. Muszę powiedzieć, że bałem się tej uroczystości, bałem się zwłaszcza laudacji bo to jest szczególnie moment takiej uroczystości, kiedy ktoś ma przyjąć odznaczenie, ale gdy dowiedziałem się z programu, że to ma zrobić Pan Profesor Majchrowski, nasz Prezydent, pomyślałem sobie – zrobi to krótko, w miarę obiektywnie. Nie pomyliłem się, bardzo serdecznie dziękuję. Szczególne słowa podziękowania naturalnie kieruję do Pani Przewodniczącej, która tyle dobrych słów skierowała pod moim adresem.

Z prawdziwą wdzięcznością przyjmuję dziś Honorowe Obywatelstwo Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Proszę przyjąć moje słowo jako wyznanie, moje osobiste wyznanie. Okoliczności pozwalają na jego wypowiedzenie. Sięgnę w przyszłość, po raz pierwszy zapatrzyłem się w Kraków w czasie wycieczki jako uczeń szkoły podstawowej, mogłem wtedy dotknąć tego czego się uczyłem w szkole, odczytywana z podręczników historia ożyła we mnie, zrodził się wówczas we mnie prawdziwy zachwyt miastem Krakowem. Ten zachwyt w miarę lat stawał się coraz głębszy i ten zachwyt trwa nadal, do chwili obecnej. Cieszę się pięknem Królewskiego Grodu, cieszę się niepowtarzalnym kształtem architektonicznym jego świątyń i domów, ulic i pałaców, Wzgórza Wawelskiego i Rynku z Bazyliką Mariacką, podziwiam zgromadzone w naszym mieście skarby kultury i sztuki, cieszę się prawdą, którą zdobywają, upowszechniają i której służą wyższe uczelnie krakowskie na czele z Uniwersytetem Jagiellońskim. Cieszę się dobrem pomnażanym przez mieszkańców miasta, wśród których mamy również świętych i błogosławionych. Jednym z dojrzałych rysów tego dobra jest Miłosierdzie, którego symbolem jest postawa Brata Alberta i uniwersalne orędzie Siostry Faustyny. Cieszę się osiągnięciami odpowiedzialnych za dobro wspólne naszego miasta. Dziś spróbuję zrekonstruować moje więzy z Krakowem. Pierwszym ogniwem jest św. Stanisław, krakowski biskup i męczennik, to mój patron, na moich studiach – już nie będę mówił, Pan Prezydent był uprzejmy wspomnieć o nich – św. Stanisław był także patronem mojego ojca, jest również patronem parafii Raba Wyżna skąd się wywodzę, wspominam lata 1957 – 1963 w Wyższym Seminarium Duchownym Archidiecezji

Krakowskiej i studia na Wydziale Teologicznym, którego kontynuatorem jest Papieska Akademia Teologiczna w Krakowie. Szczególny rozdział w moim życiu, o którym wszyscy wiedzą, to służba u boku Metropolity Krakowskiego Kardynała Karola Wojtyły. Ta przygoda zaczęła się w 1966 roku, nie przerwał tej przygody wybór Kardynała na Stolicę św. Piotra, tym razem ze Wzgórza Watykańskiego przeżywałem wraz z Janem Pawłem II to wszystko co Kraków stanowi i nasza Ojczyzna, nie zapomnianymi chwilami pozostaną kolejne podróże apostolskie, odwiedziny naszego miasta przez Jana Pawła II. Jakiegoż blasku i rozgłosu przysporzył on Królewskiemu Krakowowi, wystarczy wspomnieć tu słowa Ojca Świętego Benedykta XVI wypowiedziane na Krakowskich Błoniach trzy lata temu „Kraków Karola Wojtyły, Kraków Jana Pawła II jest również moim Krakowem, jest również drogim sercu Krakowem dla niezliczonej rzeszy chrześcijan na całym świecie, którzy wiedzą, że Jan Paweł II przybył na Wzgórze Watykańskie z tego miasta, ze Wzgórza Wawelskiego, z dalekiego kraju, który dzięki niemu stał się dla wszystkich krajem drugim” – ja dodaję „krajem bliskim”. Dzisiaj z woli Ojca Świętego Benedykta XVI służę Archidiecezji Krakowskiej jako jej Biskup, spadkobierca tradycji, wielkiej historii św. Stanisława, Kardynała Karola Wojtyły i Księdza obecnego Kardynała Franciszka. Nie muszę dodawać jak bardzo leży mi na sercu dobro Królewskiego Grodu, jego mieszkańców i tak licznych nawiedzających go gości. Przybywa rzeczywiście cały świat do Krakowa, chcą poznać miasto, z którego wyszedł Jan Paweł II, idą śladami jego, idą poprzez Kalwarię do Wadowic, do Oświęcimia i zatrzymują się w Krakowie bo Kraków był w życiu Jana Pawła II tym najważniejszym miastem, z którym się nigdy nie rozstał, do którego wracał myślą, modlitwą. I dlatego dziękuję Panu Prezydentowi, że wspominał o Centrum Jana Pawła II. Chcemy mu wspólnie zbudować dom, dom, do którego będą pielgrzymować, wizytować narody i tam się będą spotykać z Janem Pawłem II i z jego wielkim dziedzictwem. Cieszę się wszystkimi zwycięstwami jakie odnosi w tym mieście każdy człowiek, każda wspólnota, każde środowisko, niepokoję się razem ze wszystkimi zagrożeniami, obszarami biedy duchowej i materialnej, które zawsze towarzyszą życiu wielkiego miasta. Żyję nadzieją pomnażania się dobra, solidarności, odpowiedzialności za nasz wspólny los.

Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo!

Czuję się zaszczycony przyznaniem mi tytułem Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. Bardzo jestem wdzięczny za to wyróżnienie, dziękuję Pani Przewodniczącej, wszystkim Radnym, a także Bractwu Kurkowemu, od którego wyszła inicjatywa, bardzo im dziękuję. Jeszcze raz w sposób szczególny dziękuję Panu Prezydentowi Jackowi Majchrowskiemu za życzliwe słowa laudacji wypowiedziane pod moim adresem. Wyrażam wdzięczność za oprawę artystyczną Regionalnemu Zespołowi Pieśni i Tańca „Dolina Popradu” z Piwnicznej Zdroju. Bóg zapłać. Przyznane mi wyróżnienie traktuję jako wezwanie do jeszcze większej służby dla dobra całej społeczności miasta, szczególnie dla kościoła krakowskiego, dla wszystkich, nikogo nie wyłączam. Postaram się nie przynosić ujmy mojemu drogiemu miastu. Czuję się tym bardziej zaszczycony, że znalazłem się w doborowym gronie honorowych obywateli Krakowa, nie będę wymieniał ich nazwisk, znajdują się tutaj na tej sali, bardzo im dziękuję również za przybycie, ale przede wszystkim znajduję w tym gronie najwybitniejszego Obywatela Krakowskiego Jana Pawła II, który jako Civis Cracoviensis stał się Obywatelom Rzymskim, Civis Romanus, oraz Obywatelom całego świata. Bardzo dziękuję, Bóg zapłać.

Występ artystyczny.

LXIX UROCZYSTA SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
22 kwietnia 2009 r.

Przewodnicząca obrad – p. M. Radwan – Ballada

Zamykam LXIX uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną dla wręczenia Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Jego Eminencji Księdzu Kardynałowi Stanisławowi Dziwiszowi – Arcybiskupowi Metropolacie Krakowskiemu. Zapraszam Księdza Kardynała, Pana Prezydenta Miasta Krakowa i wszystkich zebranych gości do foyer gdzie Ksiądz Kardynał podpisze duplikat dyplomu i odbierze od Państwa gratulacje. Serdecznie dziękuję wszystkim uczestnikom dzisiejszej uroczystej Sesji, a od siebie jeszcze raz dziękuję Bractwu Kurkowemu, które było faktycznym pomysłodawcą i inicjatorem wręczenia, uhonorowania Księdza Kardynała Honorowym Obywatelstwem Miasta Krakowa.

Dzisiejszą uroczystość uświetnił występ Regionalnego Zespołu Pieśni i Tańca „Dolina Popradu” z Piwnicznej Zdroju. Zapraszam na poczęstunek do Sali Kupieckiej i Lea.

Stenogram, na podstawie
nagrania na kasecie
magnetofonowej, wykonała
Maria Duś